

Mødet den 12. Marts 1908.

1. (J. Nr. 311—07.) Forslag til **Lønregulativ** for Kommunens Funktionærer (se forrige Møde).

Forslaget vedtoges med de under Budgettets Behandling (se nedenfor) vedtagne Ændringer.

2. (J. Nr. 311—07.) Forslag til **Lønoverenskomst** med Kommunens Arbejdere.

Vedtoges.

3. (J. Nr. 364—07.) Forslag til **Overslag over Kommunens Indtægter og Udgifter i 1908—09.** 2den Behandling.

Formanden kunde meddele, at der ingen Ændringsforslag var indkommet til de almindelige Bestemmelser for Lønregulativet. Derimod var der stillet adskillige Ændringsforslag saavel til selve Regulativet som til Budgettet. De til Lønregulativet stillede Ændringsforslag var blevet behandlet af Lønudvalget, hvis Medlemmer følte sig bundne af deres tidligere Afstemning paa alle Punkter med Undtagelse af to, nemlig dem der angik Bygningsinspektørens og Politiets Lønninger, overfor hvilke Medlemmerne var stillet frit dog med det Forbehold, at hvis Ændringerne ikke vedtoges, faldt man tilbage til det foreslaaede Lønregulativ.

Derefter gennemgik Formanden de enkelte Konti

paa Budgettet, til hvilke der var fremkommet følgende Ændringsforslag:

Ad Konto I. a. 6. Forslag fra Magnus Nielsen og Mikael Johansen om, at Bygnings- og Brandinspektøren bliver paa Lønregulativet opført i 2. Lønklasse. (Lønudvalgets Flertal foreslaar, at Bygnings- og Brandinspektøren opføres i 2. Lønklasse med Anciennitet fra 1. April 1908.)

Formanden meddelte, at Udvalgets Medlemmer her var stillet frit, og at Flertallet tiltraadte Ændringsforslaget om at sætte Bygnings- og Brandinspektøren i 2. Lønklasse dog med Anciennitet fra 1. April 1908. Flertallets Standpunkt var dikteret af Ønsket om at bringe Stillingen som Bygnings- og Brandinspektør i Overensstemmelse med tilsvarende Stillinger i andre Byer, f. Eks. Odense og Horsens, hvor Bygnings- og Brandinspektøren stod i 1. eller 2. Lønklasse. Dertil kom at der intet Argument var fremkommet for at stille vedkommende Funktionær saa langt nede som i 5. Klasse. Hvis Ændringsforslaget skulde følges uden noget Forbehold, vilde Inspektøren dog springe usædvanlig højt, og Flertallet foreslog derfor Ancienniteten regnet fra 1. April 1908, hvorefter Inspektøren straks vilde komme paa 4000 Kr.

Mikael Johansen anbefalede varmt i Henhold til sine Udtalelser ved 1. Behandling at følge Budgetudvalgets Flertals Forslag, for hvis Fastsættelse af Ancienniteten han vilde bøje sig. Alle maatte vel kunne indse, at Aarhus Bygnings- og Brandinspektør maatte paa Højde med samme Art Inspektører i andre Byer.

Simonsen oplyste, at Mindretallet, Taleren og Hr. Moustén, indstillede, at man blev ved Lønningsudvalgets oprindelige Forslag, hvorefter

Hr. Springborg vilde faa et Tillæg paa 200 Kr. Mindretallets Synspunkt kunde vel ikke være saa skævt, da hele Udvalget var gaaet med dertil fra først af. Det vilde være meningsløst at sætte en næsten udtjent Mand saa højt op, som Fler-tallet foreslog. For kun 2 Aar siden var Højre i Flertal; men da tænkte man ikke paa Hr. Springborg, hvorimod han nu skulde sættes ganske urimeligt op. For at bøde lidt paa det skulde Hr. Springborg saa miste noget af sin Anciennitet. Hvad Mening, der var i, at sætte Hr. Springborg op i en højere Lønklasse og samtidig skubbe hans Anciennitet bort, var ikke let at se, og man maatte spørge, om det var for at berøve ham hans Pen-sionsret. Forslaget smagte af en Demonstration i den Hensigt at give Hr. Springborg Oprejsning for den ham overgaaede Højesteretsdom. Dertil kunde Mindretallet ikke være med, da det var enig med Højesteret i, at den Dom var baade nødvendig og velgørende.

Formanden henstillede, at man holdt Hr. Springborgs Navn ude af Diskussionen og kun talte om, hvorledes Bygnings- og Brandinspektøren skulde stille med Hensyn til Løn.

Nørgaard maatte først bemærke, at Fler-tallet ikke havde tænkt paa Højesteretsdommen, men kun paa, hvilken Lønklasse Embedet som Bygnings- og Brandinspektør burde sættes i. Hr. Simonsen vidste for øvrigt meget godt, at Fler-tallet havde været misfornøjet med at sætte In-spektøren i 5. Klasse og kun var gaaet med der-til for at faa en Overenskomst, og fordi det indrømmede, at en Lønstigning af 1400 Kr. var vel stor. Man var tilmed den Gang ikke bekendt med, at Bygningskommissionen foreslog et Tillæg paa 400 Kr. Da Udvalgets Medlemmer nu var

stillet frit paa dette Punkt, ønskede Flertallet at at sætte Bygnings- og Brandinspektøren i 2. Klasse for at faa Regulativet rationelt, hvad det ikke kunde sige at være med ham i 5. Klasse. Betænkkeligheden ved det store Tillæg kom man ud over ved at regne Ancienniteten fra 1. April 1908, hvad der selvfølgelig ikke kunde berøve Inspektøren nogen Pensionsret.

Magnus Nielsen anbefalede Flertallets Forslag. Højre havde aldrig taget Parti for Hr. Springborg, og denne havde aldrig selv fordret noget; men det forbavtede ham ikke, at Politiken ogsaa i denne Sag skulde spille en Rolle. Det var slet ikke Hr. Springborg, men Stillingen, det drejede sig om, og det vilde være korrekt at opføre den i 2. Klasse. Det maatte haabes, at man stemte efter Overbevisning og ikke efter en Partibeslutning, for Stillingen skulde nødig nedsættes, fordi Hr. Springborg var misliebig i Socialdemokraternes Øjne. Han vilde derfor bede de Socialdemokrater, som til daglig godt kunde gaa sammen med Hr. Springborg, om at stemme for Flertallets Forslag.

Mikael Johansen beklagede Nedsættelsen af Ancienniteten, som flere end han ikke kunde forstaa. For Resten var der i Regulativet flere af den Slags Spring, og dem var Hr. Simonsen jo selv gaaet med til. Naar en Embedsmand havde erhvervet sig en Anciennitet, kunde man ikke saaledes handle med den, som man lystede. Bygnings- og Brandinspektøren burde straks have de 5000 Kr., men Taleren kunde dog for at redde Æren for ham slutte sig til Flertallets Forslag, som sikkert vilde gaa igennem, hvis enhver stemte efter sin Overbevisning.

Jakob Jensen antog, at Formanden var

fejl underrettet med Opgivelserne fra Odense og Horsens. Det sidste Sted i alt Fald havde Bygnings- og Brandinspektøren kun 2500 Kr. Det glædede ham, at man ikke vilde tage Pensionen fra Hr. Springborg. Flertallet var vist gaaet forkert frem, det hele var en ren Farce. Naar det var tilladt for andre at røre ved Navnet Springborg, maatte det vel ogsaa være tilladt for ham, og han maatte derfor sige, at han havde en hel anden Mening om Hr. Springborgs Kontrol end de Herrer. Det var i det hele taget en udmærket Politik, de Herrer førte, men de tog fejl, hvis de troede, de kunde blive ved med den. Alle Embedsmænd satte de flere Hundrede Kroner op, men Arbejderne gav de kun 90 Kr. Nu skulde naturligvis alt gøres saa godt som mulig for Embedsmændene, inden den almindelige Valgret kom og gjorde Ende paa Farcen.

Mikael Johansen fandt det mærkeligt at tale om en Farce og syntes, det var vel dristigt at sige, at Højre ikke vilde være med til en Lønforhøjelse for Arbejderne. Højre gik jo netop med til at forhøje Arbejdernes Løn med ca. 40000 Kr., hvorimod Embedsmændenes Løntillæg kun beløb sig til 5 a 6000 Kr., og Højre var villig gaaet med til enhver Forbedring paa Skolevæsenets Omraade. Det glædede ham, at Hr. Jakob Jensen var glad ved den almindelige Valgret; men det kunde dog være, at denne vilde give et andet Resultat, end Hr. Jakob Jensen ventede.

Forkastedes.

Ad Konto 1. 3. b. 1. b. Forslag fra Overlærer Müller om, at Assistenterne i Kommunens Bogholderi, Houlberg og Hansen — samt mulig med dem ligestillede — tillægges Anciennetet paa

12 Aar blandt Kontorassistenter af 1. Kl., saa de straks kommer paa 2400 Kr.

F o r m a n d e n meddelte at Ændringsforslaget var særlig nøje overvejet af Lønudvalget, som dog ikke kunde tiltræde det, saavel af reelle som af personlige Hensyn.

M ü l l e r var taknemmelig for Oplysningen om, at hans Forslag var særlig nøje overvejet. Han kunde ikke forstaa, at en Mand, der var ansat i 1891, kun skulde have Anciennitet fra 1902. Vel vidste han, at Ancienniteten var forandret, for at vedkommende ikke skulde stige for højt; men hvis man vilde tale om en rationel Ordning, maatte man kunne se de Principer, hvorefter Ordningen var sket. Det var imidlertid ikke let, da man havde sammenblandet Anciennitetsprincippet og Konduiteprincippet. Hvis man hylde Anciennitetsprincippet alene, var det ubegribeligt, hvorledes man kunde give en Mand kun 5 Aars Anciennitet, naar han faktisk havde tjent i 17 Aar. Ved 1. Behandling havde Hr. Moustén ment, at der ingen »Springere« fandtes blandt Kommunes Funktionærer, medens Hr. Nørgaard havde ment, at saadanne nok kunde gives; nu saa man at Ancienniteten skulde benyttes til at udjævne Forhold, der ikke behøvede at udjævnes. I dette og flere andre Tilfælde berøvede man Funktionærerne Anciennitet, i et andet Tilfælde skænkede man en Mand 3 Aars Anciennitet. Dette sidste skete vel af Hensyn til vedkommendes Uddannelse, men derfor var Anciennitetsberegningernes Berettigelse alligevel uforstaaelig.

M i k a e l J o h a n s e n kunde slutte sig til Hr. Müllers Forslag og kunde ikke forstaa, hvorledes Hr. Simonsen kunde gaa med til de mærkelige Nedsættelser af Ancienniteten.

Jakob Jensen forstod særdeles godt Nedsættelsen, idet der ikke alene taltes om Stillinger, men ogsaa om Personer.

Nørgaard maatte protestere imod, at Ordningen ikke skulde være rationel. Det rationelle kom, naar Regulativet fuldt traadte i Virksomhed, men man maatte lempe sig over Overgangen.

Sabroe vilde stemme imod Hr. Müllers Forslag, men saa ingen Grund til at dele de Beklagelser, der fremførtes over de Mænd, Talen var om. Hr. Houlberg var en meget samvittighedsfuld Mand, saa for ham var der intet personligt Motiv. Forkastedes.

Ad Konto II. 1. a. 1. Forslag fra Magnus Nielsen og Mikael Johansen om, at den nuværende Fattiginspektør erholder 5000 Kr. uden Afkortning for Bolig m. v.

Formanden oplyste, at Forslaget ikke var tiltraadt af Udvalget, fordi det vilde bryde et Princip, som ellers var fulgt, og fordi det vilde være uheldigt i de enkelte Tilfælde at komme til at skønne over Boligen.

Magnus Nielsen beklagede, at Udvalget ikke kunde gaa med. Der kunde nok tages Hensyn til, at ikke en eneste af Kommunens øvrige Embedsmænd havde et saa stort og brydsomt Arbejde, som Fattiginspektøren, der var en meget dygtig Mand, ligesom vel alle vilde anerkende, at det ikke var fornøjeligt at have Bolig paa Fattiggaarden. Der vilde derfor intet underligt være i, at saavel Fattig- som Arbejdsinspektøren fik Fribolig. At fradrage $\frac{1}{5}$ af Lønnen for Bolig var i dette Tilfælde ikke korrekt. Han beklagede, at Forslaget ikke havde fundet Naade for Lønudvalgets Øjne, saa det vilde vel ikke gaa bedre med dette end med det forrige Ændringsforslag, men han

vilde dog se en Afstemning. Efter hans Overbevisning sparede Fattiginspektøren mange Penge for Kommunen.

Forkastedes.

Ad Konto II. 1. a. 3. Forslag fra Udvalget for Fattigvæsen om, at Post II 1. a. 3. maa komme til at lyde saaledes: Overlægen ved Fattigvæsenet (Fattiggaarden og Optagelseshjemmet) 2000 Kr. Budgetudvalget foreslaar at følge Udvalget, dog saaledes, at der da ikke betales særlig for Fotografering med Røntgens Straaler af Fattigvæsenets Patienter.

Magnus Nielsen ansaa det for meget rigtigt, at Lægen ved Fattiggaarden benævnedes Overlæge ligesom Lægen ved »de gamles Hjem«, og haabede, at Socialdemokraterne gik med dertil, eftersom det var efter Forslag af Hr. Sabroe, at Lægen ved »de gamles Hjem« var blevet udnævnt til Overlæge. At Udvalget for Fattigvæsenet foreslog at forhøje Lønnen fra 1200 til 2000 Kr. laa i, at Lægens Arbejde var blevet meget forøget derved, at Børneloven havde medført et stort Opsving af Optagelseshjemmet, som nu maatte betydelig udvides. Da man tilmed stod overfor en Forhøjelse af Honoraret til Kommunelægerne, mente Udvalget, at 2000 Kr. til Fattiggaardens Læge ikke vilde være en Smule for meget. Det forbausede ham, at Udvalget til Indstillingen havde knyttet et Punkt, der angik Lægens private Specialforretning, og han vilde bede om, at man stemte for det oprindelige Forslag. Lægen havde mange, ret betydelige Udgifter ved Røntgenfotografierne og tog kun 8 Kr. for hvert Fotografi, saa Forretningen var ikke særlig lukrativ. I ethvert Fald var det en privat Forretning, der laa udenfor hans almindelige Stilling som Læge.

Jacob Jensen fandt det ret mærkeligt at kalde Fattiggaardens Læge Overlæge, da der ingen Underlæger var. Han vidste ikke, om Lægen ved »de gamles Hjem« havde faaet Titel af Overlæge, der stod i hvert Fald intet om det i Budgettet; men selv om saa var, og selv om det skulde være sket paa Foranledning af en Socialdemokrat, vilde han dog ikke være med til at benævne en Læge Overlæge, naar der ved vedkommende Institution kun var een Læge. Her var altsaa en Lejlighed, hvor Hr. Magnus Nielsen kunde faa at se, at Socialdemokraterne ikke var saa sammengroede, som Hr. Magnus Nielsen vist mente. Forøvrigt var det en klækkelig Lønforhøjelse, her forlangtes, men derved var der vel intet at gøre. Han vilde henstille, at man tiltraadte Budgetudvalgets Forslag uden Afstemning.

Sabroe kunde til Hr. Magnus Nielsens Anbefaling af Lønforhøjelsen tilføje, at et effektivt Tilsyn med de mange Børn paa Optagelseshjemmet var nødvendigt. Da han troede, at Lægen omfattede saavel de gamle som Børnene med stor Interesse, kunde han anbefale Forslaget. Med Ud nævnelsen af Lægen ved »de gamles Hjem« til Overlæge havde han intet haft at gøre. I denne Forbindelse vilde han henstille, at man, naar Optagelseshjemmet rykkede ind i den ny Bolig, vilde sørge for lidt Legetøj til Børnene.

Nørgaard gjorde gældende, at man ikke vilde benytte sig af Fattiggaardens Læges Stilling som Specialist og ikke havde tænkt paa at paaføre Lægen positiv Udgift. Det, man vilde bort fra, var, at en offentlig Læge sendte Patienter til en Specialitet, som var ham selv. Selvfølgelig skulde Lægen have Betaling for de Fotografier, han leverede, men ikke Betaling for kun at fotografere.

Magnus Nielsen forstod ikke Hr. Nør-

gaard, men kunde indse, at naar man havde en Lærdom paa et enkelt Omraade fremfor andre, saa vilde man benytte den paa bedste Maade. Fattiggaardens Læge havde nu studeret de røntgenske Straaler. saa man kunde ikke fortænke ham i, at han udnyttede sin Kundskab. At han skulde beordre Undersøgelser, der ikke var nødvendige, var lidet troligt. Udgiften ved et røntgensk Fotografi var 5 à 6 Kr, og Betalingen derfor kun 8 à 10 Kr., saa det kunde ikke siges at være for meget. Han kunde ikke indse, hvorfor Hr. Jakob Jensen ønskede Forslaget vedtaget uden Afstemning, Socialdemokraterne kunde jo lade være med at stemme.

Nørgaard troede ikke, at Hr. Riis vilde underskrive Hr. Magnus Nielsens Udtalelse om, at Hr. Riis vilde have det mest mulige ud af sin Kundskab. Forslaget angaaende Fotograferingen var fremkommet for at fritage Hr. Riis for Mistanke om at foreskrive sine Patienter Undersøgelser, der kunde siges at være overflødige.

Müller mente, at man kunde sende de syge, der skulde undersøges med røntgenske Straaler, op paa Sygehusets Laboratorium.

Nørgaard kunde godt tænke sig den af Hr. Müller foreslaaede Ordning.

Mousten ansaa det for heldigst, at man overlod til Lægen at afgøre, om han vilde undersøge Patienten hjemme eller paa Hospitalet.

Budgetudvalgets Forslag vedtoges.

Ad Konto IV. 3. a. 2. Forslag fra J. C. Petersen om, at Økonoma paa »De gamles Hjem« opføres under 21. Lønklasse i Lønregulativet.

Vedtoges.

Ad Konto V. 6. b. Forslag fra Skoleudvalget om, at Konto V. 6. b. maa blive forhøjet med

2500 Kr. til Gymnastiksalenes Udstyr, saaledes som Gymnastikinspektøren i sine Skrivelser af 23. Januar 06 og 20. April 07 har paabudt.

Vedtoges.

Ad Konto VI. 1. a. 1. Forslag fra Magnus Nielsen og Mikael Johansen om, at Politiaffistenten opføres under 2. Lønklasse i Lønregulativet.

Mikael Johansen syntes, at Politiaffistenten havde en saa ansvarsfuld Stilling, at den nok kunde berettigede ham til at komme i 2. Lønningsklasse, og han havde jo dog ingen Højesteretsdom over sig. Dertil kom at Arbejdet var meget betydelig, da der kun var een Politiaffistent. Han vilde derfor anbefale det af Hr. Magnus Nielsen og ham stillede Forslag, subsidiært Politimesterens Forslag.

Simonsen anbefalede Udvalgets enstemmige Indstilling, hvorefter Politiaffistenten vilde komme i den af Lønudvalget fra først af foreslaade Klasse.

Politimesteren kunde anbefale Politiaffistenten til Oprykning. Stillingen krævede særlig Eksamen, idet Indehaveren skulde være enten eksm. juris. eller cand. juris., og gav saa meget at bestille, at der ingen Indtægt kunde have ved Siden af paa Gebeter, som for andre Byers Politiaffister gav Indtægt. Politiaffistenten i Odense havde saaledes flere Sekretærposter. Man skyldte derfor Politiaffistenten at rykke ham op i alt Fald i 3 Klasse, tilmed da der ogsaa laa et Honnørstandpunkt bag ved.

Forkastedes.

Ad Konto VI. 1. a. 1. Forslag fra Magnus Nielsen og Mikael Johansen om, at Politibetjente af 1. Kl. opføres under 10. Lønklasse med Tillæg hvert 2. Aar i Stedet for hvert 3. Aar.

Formanden oplæste de forskellige Æn-

dringsforslag og knyttede dertil Bemærkninger om, at Udvalgets Flertal mente det rigtigt, at der kun var een Klasse, i hvilken Oprykning udelukkende skete efter Anciennitet. Men da der indenfor Korpset var en særlig Klasse Betjente, Opdagere eller Undersøgere, som havde et særligt Arbejde, hvortil der krævedes større Kvalifikationer, foreslog Flertallet, at disse fik et særligt Tillæg paa 200 Kr., hvor de end fandtes i den store Klasse.

M i k a e l J o h a n s e n havde helst set det af Hr. Magnus Nielsen og ham selv stillede Forslag vedtaget, men vilde, da han vidste, at det ikke vilde gaa igennem, frafalde det til Fordel for Budgetudvalgets Flertals Forslag.

P o l i t i m e s t e r e n udtalte, at Betjentene var blevet meget skuffede ved ikke at faa Forhøjelse ved det almindelige Lønregulativ, hvad de havde haabet paa, særlig da de intet Dyrtidstillæg havde faaet. De havde derfor sat sig i Bevægelse, og han havde støttet dem efter bedste Evne. Han havde gerne set, at den af Hr. Jakob Jensen foreslaaede Stigning med 150 Kr. var blevet bibeholdt i Udvalgets Flertals Forslag; men naar han dog vilde anbefale dette, kunde han motivere det dermed, at Folk, der havde særlige Kvalifikationer, og til hvem der stilledes særlige Forordringer, burde have en højere Løn, hvis deres Interesse ikke skulde svækkes. Den Tid vilde vel ellers komme, da Byraadet vilde fortryde en saadan Udjævning. Han vilde meget beklage, om Flertallets Forslag ikke skulde gaa igennem, og maatte haabe, at Betjentene i saa Tilfælde ikke kom til at nøjes med det sidste usle Tillæg. Det var hans faste Overbevisning, at det vilde virke ødelæggende, hvis der ikke blev givet et særligt Tillæg til dem, der havde særligt Arbejde.

Simonsen anbefalede at følge Udvalgets Mindretal, som tiltraadte Hr. Jakob Jensens Forslag. Dette var et udmærket Forslag, som vilde afskaffe den saakaldte Favoritklasse, i hvilken Betjentene ikke kunde komme op, uden at de fandt Naade for Ledelsens Øjne. Hr. Müllers Udtalelser ved 1. Behandling gav Haab om, at man nu kunde komme bort fra dette System. Hr. Müller havde stærkt fremhævet, at »Springere« virkede demoraliserende, saa Hr. Müllers Udtalelse var vel en af Aarsagerne til, at Hr. Jakob Jensen stillede sit Forslag, der vilde afskaffe Vilkaarligheder i Etaten. I Fjor gav Socialdemokraterne efter, men i Aar vilde de ikke gøre det. Hvis Betjentene ingen Lønforhøjelse fik, maatte de Herrer fra den anden Side bære Ansvar. Selvfølgelig vilde det være meget beklageligt, om Betjentene intet skulde faa, men Socialdemokraterne kunde forsvare deres Stilling saavel overfor dem som overfor Vælgerne. Hr. Jakob Jensens Forslag var godt og vilde særlig gavne dem, der nu stod i laveste Klasse, saa det var uforstaaligt, hvorfor der skulde spændes Ben derfor ved et Overbud.

Han gennemgik derefter Hr. Jakob Jensens Forslag og fremhævede, at Betjentene efter det vilde blive stillet paa samme Fod som de bedst lønnede Elitearbejdere i private Bedrifter samt med Værkførere paa Gasværket og Vandværket, altsaa med Folk, der havde en 5-aarig Læretid bag sig foruden forskellige Eksaminer. Et saadant Forslag kunde nok kaldes forsvarligt, saa der var ingen, der vilde sjofle Socialdemokraterne, fordi de holdt paa det. Overbetjentene vilde efter 12 Aars Tjeneste, alt iberegnet, naa til 46 Kr. om Ugen, de almindelige Betjente til 40 Kr. Alt i alt vilde Forslaget give Betjentene et Løntillæg

paa ca. 4000 Kr., men saa gjorde Flertallet Overbud med yderlig 3600 Kr., der dog ikke skulde tilfalde de 46 eller 47 almindelige Betjente, men fordeles til kun 18 Betjente. Det var beklageligt, om dette Forslag om at fodre 18 Mand af skulde medføre, at Betjentene intet fik. Favoritklassen vilde ganske vist efter Flertallets Forslag komme bort, men man vilde faa det samme paa en værre Maade, idet Politimesteren vilde faa endnu mere Raaderum. Flertallet vilde opretholde en Forskel; men Socialdemokraterne vilde ikke være med til at stille Gadebetjentene i en Pariakaste. Alle Betjentene stod Kommunen lige nær, og Gadebetjentene kunde være ligesaa intilligente som dem, der blev sendt ud for at optage en Smule Rapport. Politimesteren kunde jo vise sin Sympati eller Antipati ved Gratialerne. Han gad nok vide, hvad man vilde sige, hvis en lignende Forskel blev indført i de andre Klasser. Det vilde være urimeligt, og der var ejheller nogen Grund til at gøre det for Betjentenes Vedkommende. Dersom Hr. Jakob Jensens Forslag ikke var kommet, havde man vel heller ikke set noget til Flertallets Forslag, for Meningen havde sikkert været, at den Ordning, der blev gennemført i Fjor, ikke skulde røres.

Med Hr. Jakob Jensens Forslag maatte der siges Stop, for der var dog Grænser for, hvor langt man lod sig drive og spille Halløj med. Hvis Højre slog det ned, maatte man give Betjentene den Trøst, at der om et Aar forhaabentlig i Byraadet sad et Flertal, der ikke lod sig noget diktere af Embedsmandsvælden.

J a k o b J e n s e n gjorde gældende, at Betjentenes nuværende Lønforhold var uheldige, idet nogle aldrig naaede højeste Klasse, medens andre naaede den allerede efter 1 a 2 Aars Forløb.

Dette var meget urigtigt og stridende med Regulativets Ordning, hvorefter al Stigning skulde være jævn og ens. Det tog hans Forslag imidlertid Sigte paa; men dog skulde han ikke have vovet at fremkomme med det, hvis Hr. Müllers Udtalelser ved 1. Behandling ikke havde været saa bestemte og velvillige, at man nok kunde regne med 11 Stemmer derfor. I sit Forslag havde han fulgt Eksemplet fra Regulativets øvrige Klasser med en Stigning i 12 Aar, og det forbavsede ham, at Udvalgets Flertal ved at foreslaa en Stigning i 15 Aar vilde gøre en Undtagelse for Betjentenes Vedkommende. Grundlaget for Regulativet var, at ingen skulde have Ekstrahonorarer, og saa søgte Flertallet i Udvalget dog at indføre Gratialer. Det smagte af en Tanke, saa han var kommet til det Resultat, at der var gaaet vel meget Politik i Spørgsmaalet. Naar der taltes om, at der skulde gives særlig Løn for særligt Arbejde, maatte han antage, at Hr. Müller vilde følge ham, for alle Lærere gjorde ikke samme Arbejde, men fulgte dog samme Skala. Det, som han vilde arbejde hen til, var at faa en Skala, som man vedblivende kunde arbejde efter. Det vilde være i højeste Grad uheldigt baade for Politimesteren og Betjentene at faa Flertallets Forslag vedtaget. Betjentene stod sig bedst ved at følges ad, og Politimesteren kunde efter Skøn anvende dem i de forskellige Hverv. Dersom han saa bemærkede, at de ikke tilfredsstillende gjorde Fyldest paa den Plads, hvor de var sat, kunde han tildele dem en anden Post. Han havde i det hele taget Ret til at flytte om med Betjentene, som han vilde, og kunde gøre det uden at saare.

Müller troede, at det var en ufortjent Opmærksomhed, han var Genstand for fra den sidste Ta-

lers Side. At han havde udtalt sig imod Spring-avancement, var meget rigtigt, og han ansaa det vedblivende for heldigst, at hele Styrken kom i een Klasse, hvad forøvrigt var det principale ved begge de foreliggende Forslag. Samtidig maatte han dog erindre om, at han ved 1. Behandling tillige havde fremhævet, at der indenfor Styrken maatte gives Midler, hvorved særlige Kvalifikationer kunde honoreres. Hr. Jakob Jensens Sammenligning mellem Betjente og Lærere haltede, idet Lærerne fik ekstra Betaling, hvis de læste ekstra Timer. Da nu Udvalgets Flertals Forslag forenede et retfærdigt Anciennitetsavancement med et Konduiteavancement, maatte han anse det for det bedste. En lignende Ordning fandt Sted i Hæren, hvor Befalingsmænd fik Ekstrabetaling for særligt Arbejde, f. Eks. naar de gjorde Tjeneste ved Skydeskolen. Det var ikke hans Sag at imødegaa de af Hr. Simonsen brugte stærke Udtryk, men for sit Vedkommende vilde han dog ikke bruge Udtrykket »Pariakaste« om nogen, og han vilde forvare sig mod at være med til at spille Halløj med nogen. Betjentene vilde utvivlsomt gerne tage imod Hr. Jakob Jensens Forslag; men de vilde dog sikkert være lige saa tilfredse med Flertallets Forslag, som han af de anførte Grunde vilde stemme for.

Politimesteren skulde forsøge at lade Hr. Simonsens stærke Ord ligge, dem var der ingen, der troede paa, saa de svarede sig selv. Fra Betjentenes Side set vilde Udvalgets Flertals Forslag være langt bedre end Hr. Jakob Jensens Forslag. Der blev slaaet paa, at Politimesteren kunde bruge Politikassens Midler som Regulator; maaske vilde den Udvej blive benyttet, men den var ingen behagelig Udvej, da den i langt højere

Grad vilde skille Betjentene. Dertil kom at den Sum, Politikassen raadede over, var begrænset. Man havde nu faaet den saa højt op, at man næppe kunde haabe at faa den højere. Hvis Betjentene derfor skulde ordnes i kun een Klasse, uden Ekstratillæg til Opdagere og Undersøgere, vilde det medføre, at Gratialet bortfaldt for de yngres Vedkommende og kun vilde blive givet til de ældre og til dem, der gjorde særlig Tjeneste. En stor Del af Betjentene kunde nemlig ikke paa-tage sig Undersøgergerning, da der dertil fordredes særlige Kundskaber. I hans Tid gik en saadan Ordning vel nok, men man skulde ikke være alt-for sikker paa, at det med Tiden ikke vilde blive vanskelig at faa Tilgang til Korpsen af gode Kræfter, naar Lønnen skulde være ens for alle. Det vilde være af stor Betydning, om Hr. Jakob Jensen vilde oplyse, hvorvidt Gratialet, hvis Hr. Jensens Forslag blev vedtaget, skulde betragtes som Embedsindtægt, saaledes at det kom i Betragtning ved Beregningen af Betjentenes Pension.

Han nærede den Tillid til Betjentenes Kritik, at de, naar nogen var sprunget forbi ved Avancement, vilde indrømme, at det ikke var sket vilkaarligt. Han maatte bestemt fastholde, at han aldrig havde taget personlige Hensyn ved Avancementer. Det var højst ubehageligt for ham at springe nogen forbi, men han var heller ikke Politimester for sin Behageligheds Skyld.

Naar det var blevet udmalet, hvor glimrende en Stilling det vilde blive at være Betjent, maatte han dog erindre om, at de 200 Kr. til Beklædning ikke kunde regnes som en særlig Indtægt. Hvis en Mand skulde gaa klædt, saaledes at det ikke vilde være afstikkende, kunde det ikke gøres for et mindre Beløb. Ligeledes maatte det, naar Hr.

Simonsen roste Stillingen som Overbetjent, erindres, at disse efter Forslaget intet Tillæg fik. Aarhus's Betjente var i det hele taget de slettest lønnede i Landet, saa der var aldeles ingen Flothed at rose af. Skønt han godt forstod, at Hr. Jakob Jensens Forslag var fremkommet i en god Mening, vilde han dog ønske og henstille, at de, der gjorde særlig Tjeneste, fik noget Ekstrahonorar.

Vestesen henviste til, at Socialdemokraterne i Lønudvalget var gaaet med til en Forbedring af Lønnen for Betjentene af yngste Klasse paa ialt 2500 a 2700 Kr., hvorimod de ikke vilde være med til at hæve Lønnen for Betjentene i ældste Klasse. Da det saa viste sig, at man havde misforstaaet Anciennitetsforholdene, saaledes at Lønforbedringen i Virkeligheden kun androg 4—500 Kr., var der al Anledning for Flertallet i Udvalget til at gøre et Forsøg paa at komme til et Forslag, der kunde samle Byraadet. Socialdemokraterne havde altid anket over de to Lønningsklasser og over, at der var »Springere«. Disse Forhold mente Flertallet ved sit Forslag at fjerne, men i en brugelig Form. Det maatte erindres, at man havde at gøre med Mennesker, der gjorde Arbejde paa forskellig Maade, nemlig Patrouilletjeneste og Opdagertjeneste. Patrouillebetjentene skulde slet ikke sættes lavere, men de vidste, naar de havde Tjeneste, og naar de havde Frihed, hvilket ikke var Tilfælde med Opdagerne, som ikke kunde hvile, saa længe de beskæftigede sig med en eller anden Opgave. Opdagerne burde have nogen Ekstrabetaling, fordi de uden Hensyn til Frihed maatte forfølge deres Maal. Lignende Forhold fandtes i de fleste Virksomheder. De, der var mere betroet end andre, maatte have mere i Løn. Naar der paa Skolevæsenets Budget stod opført 6000

Kr. til Sanglærere, maatte der blandt Lærerne være nogle, der havde ekstra Arbejde og derfor fik særlig Betaling. Maskinpersonale fik jo ogsaa særligt Tillæg for Søn- og Helligdagsarbejde.

Ved Hr. Jakob Jensens Forslag vilde den Stimulans bortfalde, som hørte til for at uddanne Opdagere, og Flertallet kunde ikke gaa med til en Ordning, hvor Motivet til at anstrenge sig var fjernet. En saadan Ordning vilde i Længden være ødelæggende for Korpsen. Der var derfor intet Cverbud gjort; Flertallets Forslag var den eneste forsvarlige Maade at ordne Sagen paa, da det var blevet sagt, at Amtet og Ministeriet ikke kunde gaa med til at lade de 3600 Kr. afholde af Politikassen som Embedsindtægt.

M i k a e l J o h a n s e n kunde ikke tiltræde Hr. Simonsens Valgtale. Der var andre, som havde en anden Opfattelse af Politimesteren end Hr. Simonsen. Mange Betjente havde saaledes udtalt, at Politimesteren var en ualmindelig elskværdig og mild Chef, der maaske endog ved enkelte Lejligheder optraadte for mildt; men selvfølgelig maatte der i et saa stort Politikorps være en vis militær Disciplin. Det syntes ham, at der vilde blive mere Vilkaarlighed, hvis de særlige Tillæg skulde afholdes af Politikassen, og han mente det bedre i Overensstemmelse med kommunalt Selvstyre, at Byraadet bestemte, hvad Betjentene skulde have.

Det vilde være meget kedeligt, om intet af Forslagene skulde blive vedtaget, da begge syntes at rumme nogen Forbedring, og han vilde derfor henstille til Hr. Jakob Jensen at svare paa Politimesterens Spørgsmaal, om hvorvidt Gratialet af Politikassen efter Hr. Jakob Jensens Forslag kunde

regnes som Embedsindtægt ved Beregningen af Pensionen.

Jakob Jensen maatte gøre Hr. Vestesen opmærksom paa, at der paa Skolevæsenets Budget ogsaa stod opført en Sum til Besørgelse af Timer under Lærernes Sygdom eller anden Fraværelse. Det forekom ham, at hans Forslag havde en udmærket, brugelig Form, og at det var i Overensstemmelse med de Synspunkter, Lønudvalget havde gjort gældende ved hele Regulativet. Naturligvis kunde Socialdemokraterne ikke gaa med til at løfte de højeste Lønninger, da deres Program netop var at hæve de lavest lønnede op i Nærheden af de højestlønnede. Han troede ikke, at nogen fra hans Side vilde spørge Betjentene om, hvorledes de var tilfreds med Politimesteren, han for sin Part vilde i alt Fald ikke gøre det.

Politimesterens Spørgsmaal var et af disse indgribende Spørgsmaal, som man plejede at henvise til Budgetudvalget. Forøvrigt havde han intet imod at gaa den Vej, hvis hans Forslag blev vedtaget, men man kunde jo overveje Sagen mellem Budgettets 2. og 3. Behandling.

Hr. Müller havde ikke haft Held til at modbevise hans Udtalelser om Ekstrabetaling. Han havde haabet, at man kunde tage Hr. Müller alvorlig, men med Hr. Müllers Udtalelser i forrige og nærværende Møde i Erindring syntes dette ikke at være muligt.

Simonsen kunde ikke se rettere, end at Gadebetjentene kom til at danne en Pariakaste, hvis det Forslag blev vedtaget, som Hr. Müller talte for. Det havde ikke saa meget at sige med den nuværende Favoritklasse, da den Mening var ret udbredt, at det ikke altid var Dygtigheden, der hævede op i denne Klasse. Hr. Müllers Sam-

menligning med Militæret var meget god og dannede vel Kernen for det hele, for mange i Talerens Kreds havde den Følelse, at Politiet dannede en Militærstab, de stedse havde hængende over sig.

Politimesteren kunde næppe vide noget om, hvorvidt nogen troede paa Talerens Ord.

Politimesteren troede ikke engang, at Hr. Simonsen selv troede paa sine egne Ord. Han maatte bestemt tage Afstand fra Hr. Simonsens Udtalelse om, at det var en udbredt Anskuelse, at der toges Hensyn til andet end til Dygtigheden ved Oprykning til 1. Klasse, og han vilde stemple denne Paastand som uberettiget og utilbørlig. Han paaskønnede Hr. Jakob Jensens Velvilje mod Politiet i langt højere Grad end den, der syntes at straaie fra Hr. Simonsen; men han havde ventet en bestemt Udtalelse af Hr. Jakob Jensen om Gratialet som Embedsindtægt. Han ansaa Budgetudvalgets Forslag for fortræffeligt og troede, at Hr. Jakob Jensens Forslag vilde blive farligt, men naturligvis foretrak han det for slet intet.

Nørgaard fandt det uheldigt først at vedtage Hr. Jakob Jensens Forslag og derefter henvise Spørgsmaalet om Gratialets Beregning som Embedsindtægt til Budgetudvalget. Man kunde ikke vente Amtets Approbation inden 3. Behandling, saa han maatte fraraade at stemme for Hr. Jakob Jensens Forslag under Forudsætning af Amtets Approbation.

Politimesteren hævdede, at der ikke behøvedes Sanktion fra nogen.

Nørgaard havde opfattet Forholdet saaledes, at Politikassen ikke kunde bindes til en bestemt Udgift i Fremtiden uden Sanktion, og han kunde ikke tænke sig, at Byraadet vilde gaa med

til noget, der var afhængig af de skiftende Politimestre.'

Politimesteren troede, Hr. Nørgaard misforstod ham, og hævdede atter, at der ikke skulde Stadfæstelse fra nogen højere Myndighed for at regne Gratialerne som pensionsberettiget Indtægt.

Nørgaard ansaa det for vanskeligt for Byen at komme ind paa at have Pensioner løbende, der flød af uvisse Indtægter.

Mikael Johansen anmodede om at faa Flertallets Forslag først til Afstemning. Betjentene var ikke tjent med intet at faa.

Jakob Jensen var glad ved at have taget den Stilling til Politimesterens Spørgsmaal at henvise det til Budgetudvalget, da dette Udvalgs ældste Medlem havde Betænkelighed ved at gaa ind derpaa. Hvis Politimesteren alvorligt tænkte paa at redde noget for Betjentene, burde han have spurgt Budgetudvalgets Flertal om dets Stilling til Spørgsmaalet. Naar man nu hørte Hr. Nørgaards Betænkkeligheder, kunde man nok uden at være ondskabsfuld tænke sig, at Talen om at spænde Ben havde noget paa sig.

Nørgaard syntes ikke, man kunde vedtage Hr. Jakob Jensens Forslag uden at have Garanti for, at Princippet: særligt Arbejde, særlig Løn blev ordnet paa anden Maade.

Jakob Jensen var glad ved Politimesterens Udtalelse om, at Amtet ikke kunde modsætte sig Ordningen. Hvis Budgetudvalgets Flertal kunde gaa ind paa Politimesterens Forslag, skulde der intet være i Vejen fra hans Side.

Politimesteren kunde ikke tro, at Ministeriet vilde modsætte sig en af Byraadet vedtaget Lønordning. Han ansaa vedblivende Hr. Jakob

Jensens Forslag for farligt og vilde tilraade Byraadet at vedtage Budgetudvalgets Flertals Forslag, men hvis Byraadet vilde tage Ansvaret, vilde han hellere have det end intet. Dog maatte han forudskikke, at den nødvendige Konsekvens vilde blive, at Gratialet bortfaldt for de yngre Betjentes Vedkommende.

Filtenborg ansaa det ikke for forsvarligt at gaa med til Hr. Jakob Jensens Forslag, naar Politimesteren udtalte, at det vilde virke ødelæggende for Korpset.

Jakob Jensen hævdede, at naar Gratialet i den ene Form ikke virkede ødelæggende, kunde det heller ikke gøre det i den anden.

Politimesteren pegede paa, at den Sum, der kunde udbetales til Gratiale, var begrænset, saa hvis Hr. Jakob Jensens Forslag blev vedtaget, vilde kun Opdagere og Undersøgere faa udbetalt Gratiale.

Formanden ansaa det for rigtigst at lade Spørgsmaalet om Beregning af Pension efter Gratialet ude af Betragtning ved Afstemningen.

Forkastedes.

Ad Konto VI. 1. a. 1. Forslag fra samme om, at Politibetjente af 2. Klasse opføres med Tillæg hvert 2. Aar i Stedet for hvert 3. Aar, og at deres Anciennetet beregnes fra det Tidspunkt, da de fik fast Ansættelse som Patrouillebetjente eller faste Reservebetjente; subsidiært foreslaas de opførte under 13. Lønklasse.

Forkastedes.

Ad Konto VI. 1. a. 1. Forslag fra Politimesteren om, at Politiassistenten optages i 3. Lønklasse.

Forkastedes.

Ad Konto VI. 1. a. 1. Forslag fra Jakob

Jensen om, at den nuværende Ordning med to Lønklasser for Politiet bortfalder, at der fremtidig kun bliver een Lønklasse med Begyndelsesløn 1200 Kr. og stigende med 150 Kr. hvert 3. Aar til 1800 Kr., at Ancienneteten bliver at beregne saaledes, at der ingen kommer til at stige højere end til det Løntrin, som ligger nærmest hans nuværende Løn, og de Betjente, som have højere Løn, end de ville faa efter nærværende Forslag, beholde denne, indtil de kunne stige ifølge deres Anciennetet, at Overbetjentene lønnes med 200 Kr. over højeste Lønsats.

Lønudvalgets Flertal foreslaar, at der indføres een Lønklasse med Begyndelsesløn 1200 Kr., stigende hvert 3. Aar med 120 Kr. til 1800 Kr. Desuden gives der 14 Undersøgere og Opdagelsesbetjente et Tillæg af 200 Kr. om Aaret og 4 Overbetjente 400 Kr. hver.

Jacob Jensens Forslag vedtoges.

Ad Konto VI. 2. a. 1. a. Forslag fra J. C. Petersen og C. Bischoff om, at Arrestforvareren opføres under 7. Lønklasse i Lønregulativet.

Forslaget toges tilbage.

Det vedtoges at forhøje Arrestforvarerens Løn med 100 Kr.

Ad Konto VI. 2. a. 1. e. Forslag fra samme om, at Opsynsmændene ved Ting- og Arresthuset opføres under 15. i Stedet for under 16. Lønklasse. Udsattes.

Ad Konto VI. 2. a. 1. c. Forslag fra Folketingsmand Samuelsen om, at der tillægges Maskinmesteren ved Ting- og Arresthuset — i Lighed med de øvrige Maskinassistenter under 12. Lønklasse — 80 Øre pr. Time for Arbejde paa Søn- og Helligdage, og at der ogsaa beregnes et saadant Tillæg for Opsynsbetjentene samme Sted.

Tiltrædes af Lønudvalget for Maskinmesterens

Vedkommende, men for Tiden ikke for Opsyns-
betjentenes Vedkommende.

Lønudvalgets Forslag vedtoges.

Ad Konto VI. 2. a. 1. e. Under den Forud-
sætning, at Byraadet tiltræder foranstaaende For-
slag, foreslaar Budgetudvalget, at der under Post
VI 2. a. opføres en Post saalydende: Til Maskin-
mesteren for Arbejde paa Søn- og Helligdage
100 Kr.

F o r m a n d e n meddelte, at Udvalget ikke
kunde tiltræde Ændringsforslaget. Man erkendte,
at Opsynsmændene havde en lang Arbejdstid, men
det vilde dog vist være bedre at afkorte denne
end at give højere Løn. Desuden kunde der in-
gen Forandring gøres uden Amtsraadets Samtykke.

J. C. P e t e r s e n syntes nok, der kunde være
Grund til at forhøje Lønnen. Der udfordredes
særlige Kvalifikationer, Arbejdstiden var lang og
Arbejdet ret ubehageligt. Stillingen var tilnæd
meget bunden, og hver 4. Uge skulde der gøres
Tjeneste baade Nat og Dag. Han vilde derfor
lægge et godt Ord ind for, at man under Forud-
sætning af Amtets Approbation rykkede Opsyns-
mændene en Klasse op.

J a k o b J e n s e n henstillede til Udvalget at
søge at forkorte Arbejdstiden.

S a m u e l s e n vilde finde det rigtigst, at man
gav Opsynsmændene Ævkivalent for Søn- og Hel-
ligdagsarbejde, hvis Arbejdstiden ikke kunde gøres
kortere.

Vedtoges.

Ad Konto VI. 5. n. Forslag fra Redaktør
Simonsen og Lærer Moustén om, at det under
Post VI. 5. n. opførte Beløb af 1200 Kr. til For-
søg med Politihunde maa udgaa af Budgettet.

S i m o n s e n meddelte, at Budgetudvalgets

Mindretal kunde imødekomme Politimesteren ved at være med til at bevilge Penge til Anskaffelse af en Sporhund; derimod kunde det ikke gaa med til Anskaffelsen af den Hund, der skulde føres i Baand, fordi det ansaa den for unødvendig. Da Flertallet imidlertid havde indtaget det Standpunkt, at det sagde alt eller intet, var der intet andet at gøre end foreslaa Politimesterens Forslag forkastet. Mindretallet kunde ikke gaa med til nogen som helst Bevæbning af Betjentene, enten det saa var med Sabel, Revolver eller Bulbider.

Politimesteren gjorde opmærksom paa, at han ikke havde stillet Forslag om et bestemt Antal eller en bestemt Art Hunde, men kun om en Bevilling af 1200 Kr. til Forsøg med Politihunde. Paa Forespørgsel havde han svaret, at Hundene skulde anvendes til forskelligt Brug. Disse Hunde var saa vel dresserede, at ingen, som ikke fortjente det, vilde faa Ulemper af dem, og de vilde under ingen Omstændigheder foranledige Saar eller lignende for dem, de skulde anvendes overfor. Der var hverken Tale om Bulbider eller Bevæbning af Betjentene, men kun om Hunde, der kunde gøre Nytte for Politiet, særlig ude i Skovene.

Forkastedes.

Ad Konto VII. 4. a. 1. b. Forslag fra Sygehusudvalget om, at Løn til Læge Zahlmann paa Kommunehospitalet opføres med 2400 Kr. i Stedet for 1800 Kr.

Vedtoges.

Ad Konto VIII. Forslag fra Overlærer Müller om, at der under Udgiftskonto VIII. optages et Beløb til en Gangsti langs Aldersrovejs vestre Side fra Trøjborgvej til Herambsgade. Budgetudvalget kan ikke anbefale dette Forslag, da vedkommende

Sti ikke kan anlægges, før Overenskomsten med Hospitalsforstander Thomsen træder i Kraft.

Müller vilde bede vedkommende Udvalg om snarest at faa truffet en Overenskomst med Hr. Thomsen. Foranstaltningen vilde være et vigtigt Led i Forbedringen af Færdselsforholdene deroppe. Han kunde ønske at vide, om de Grundejere, der havde købt af Hr. Thomsen, ikke kunde lægge Pres paa denne.

Nørgaard gjorde gældende, at Sagen var afhængig af Ejeren af »Aldersro» og de andre Grundejere.

Filtenborg erindrede, at Byraadet tidligere havde stillet sig velvillig til Sagen paa Betingelse af, at Hr. Thomsen gik med.

Nørgaard meddelte, at man havde en Overenskomst, og at Sagen derfor kun drejede sig om, naar denne skulde gennemføres.

Budgetudvalgets Indstilling vedtoges.

Ad Konto VIII. Forslag fra samme om, at der under samme Udgiftskonto optages et Beløb til derfor at fuldføre med Kantsten Aldersrovejens Gangsti mellem Trøjborgvej og Finsensgade.

Forkastedes.

Ad Konto VIII. Forslag fra samme om under samme Udgiftskonto at optage et Beløb til derfor at belægge med Tjærebeton eller Fliser Gangstien fra Finsensgade til Niels Ebbesensvej (langs Trøjborgvej). Tjærebeton anbefales af Budgetudvalget; Overslagssum 700 Kr.

Müller vilde henstille, at man straks tog Fliser. Disse vilde vel blive ca. 1000 Kr. dyrere end Tjærebeton, men de kunde til Gengæld gaa ind som Led i den senere Brolægning. Dertil kom, at de kunde anvendes andet Steds, hvis man senere ønskede Forandring.

L o t t r u p kunde oplyse, at Stadsingeniøren anbefalede Fliser, og at den øvrige Del var belagt med saadanne. Det Beløb af 1200 Kr., der var foreslaaet anvendt paa den sydlige Side af Trøjborgvej, burde stilles i Bero, da denne Side af Trøjborgvej kun blev meget lidt benyttet, eller anvendes til Forbedring af Vejen oppe ved Rytterstenen.

N ø r g a a r d meddelte, at Udvalget var blevet enig om kun at anvende 700 Kr., da Gangstien væsentlig kun var beregnet for Skolebørnene. Der vilde i lange Tider ikke blive bygget deroppe, saa der var ingen Anledning til at ofre Fliser.

M ü l l e r hævdede, at Stien blev benyttet af mange Arbejdere fra Christiansbjerg.

F i l t e n b o r g syntes nok, man paa dette af-sides Sted kunde nøjes med Tjærebeton, saa længe man kun havde dette Materiale paa Kystvejen.

Budgetudvalgets Forslag vedtoges.

Ad Konto X. 1. a. 3. Forslag fra Magnus Nielsen og Mikael Johansen om, at Overgraveren opføres under 13. i Stedet for under 14. Lønklasse.

Vedtoges.

Ad Konto X., Indtægtspost 1. Forslag fra Overlærer Müller om, at det under Udgiftskonto X., Indtægtspost 1., opførte Beløb af 300 Kr. for Benyttelse af Orgelet i Nordre Kirkegaards Kapel maa udgaa af Budgettet, saa der i Fremtiden ikke bliver at betale Afgift for Benyttelse af dette Orgel.

M ü l l e r vilde bede Kirkegaardsbestyrelsen snarest træffe en Overenskomst med Organisterne. De fleste Mennesker satte Pris paa Musik ved Begravelsen, saa det maatte anses for en Uretfærdighed at lægge Hindringer i Vejen derfor for de mindre bemidlede.

Toges tilbage.

Ad Konto XII. 1. b. Forslag fra Magnus Nielsen og Mikael Johansen om, at Brandassistenten opføres under 10. i Stedet for under 13. Lønklasse, og at hans Anciennitet regnes fra $\frac{1}{4}$ 1900. anbefales af Lønudvalget, men med Anciennitet fra $\frac{1}{4}$ 1906.

Magnus Nielsen var ked af, at Udvalget ikke kunde gaa med til den af Forslagsstillerne foreslaaede Anciennitet, da Brandassistenten havde gjort Tjeneste siden først i 90-erne. Man kunde nok stille Brandassistenten saaledes, at han fik en mere anstændig Løn.

Simonsen syntes, at Pladsen efter alle Oplysninger at dømme egentlig var sat for højt i Regulativet. I Betragtning af Omstændighederne var Udvalgets Mindretal dog gaaet med.

Magnus Nielsen vilde finde det mest passende, at Brandassistenten blev stillet lige med Fuldmægtige og Kontorassistenter af 1. Klasse. Brandassistenten havde meget Kontorarbejde og skulde staa paa Pinde ved enhver Lejlighed. Han kunde ikke vide, hvor Hr. Simonsen havde sine Oplysninger fra, og tvivlede paa, at disse var rigtige.

Samuelson syntes, at Assistenten kunde være tilfreds med Forslaget, som var i nøje Overensstemmelse med det, Brandkommissionen tænkte at foreslaa til Lønregulativet.

Mikael Johansen henstillede, at man af humane Grunde satte Pladsen 1 a 200 Kr. op, hvis man vilde fastholde Anciennitet fra 1. April 1906.

Lønudvalgets Forslag vedtoges.

Ad Konto XII. 1. b. Forslag fra samme om, at der aarlig gives hver af Sprøjteførerne Petersen

og Larsen et Ekstragratiale af 100 Kr., saalænge de forblive i Tjenesten, eller at der gives dem Ret til Pension paa nærmere fastsatte Vilkaar. Lønudvalget indstiller, at de to Sprøjteførere eventuelt faa Adgang til Pension efter nærmere fastsatte Regler.

Lønudvalgets Forsiag vedtoges.

Ad Konto XII. 1. c. 1. Forslag fra samme om, at Brandsvende og Brandvæsenets Kuske opføres under 15. i Stedet for under 16. Lønklasse.

Magnus Nielsen fandt det særdeles berettiget at flytte disse Folk fra 16. til 15. Klasse efter den Stilling, de indtog. De skulde være raske og kraftige Folk, og deres Liv var til daglig i høj Grad trættende.

Politimesteren henstillede, at der fra Budgetudvalget fremkom en Udtalelse om Anskaffelse af en Brandautomobil.

Nørgaard kunde oplyse, at det ledende Motiv for Budgetudvalget havde været, at Brandautomobiler endnu langt fra var tilstrækkeligt prøvede, og at man var tilbøjelig til at tro, at de ikke vilde faa nogen større Betydning, før man fik elektriske Automobiler.

Simonsen bemærkede, at Budgetudvalgets Stilling var blevet oplyst ved 1. Behandling.

Samuelson fandt det ukorrekt af Hr. Mikael Johansen at foreslaa Brandsvendene opflyttet fra 16. til 15. Klasse, da Hr. Johansen dog selv havde været med til at indstille dem til en Løn af 1100 Kr., stigende til 1400 Kr., altsaa til 16. Klasse. Hr. S. Petersen og Taleren havde i Modsætning til Hr. Johansen været villige til i Brandkommissionen at anbefale Svendenes Andragende om en Løn af 1200 Kr. stigende til

1500 Kr. og var kun for at skaffe en enstemmig Indstilling gaaet med til at foreslaa 1100 Kr. stigende til 1400 Kr., saa det var langt fra rigtigt af Hr. Johansen nu at gøre Overbud, da Lønudvalget opfyldte Brandkommissionens Indstilling.

M i k a e l J o h a n s e n gjorde gældende, at der var fremkommet saa mange Overbud, og at han i Kommissionen havde stillet samme Forslag som her. Hr. Samuelsen var forøvrigt ogsaa gaaet med til Kommissionens Indstilling om en Lønforhøjelse paa 400 Kr. til Brandinspektøren.

S a m u e l s e n var gaaet med til Forslaget angaaende Brandinspektøren for at faa en enstemmig Indstilling.

Forkastedes.

Ad Konto XIV. Forslag fra Grosserer Filtenborg om, at den under Udgiftskonto XIV opførte Udgift, der knytter sig til Afholdelse af Koncert i Vennelyst, 15625 Kr., maa udgaa af Budgettet tillige med den opførte Indtægt ved Salg af Billetter m. m. samt Lejeindtægten af Pavillonien.

J u l. A n d e r s e n meddelte, at Udvalget enstemmig fastholdt det engang indgivne Forslag til Budgettet og ikke saa nogen som helst Grud til ikke at lade Beløbene staa. Der var Mulighed for, at man kunde arrangere sig med Værten og Musikdirektøren, saa Koncerterne muligvis kunde fortsættes til Sommeren; men Udvalget skulde gerne forelægge en mere detailleret Plan for Benyttelsen af Etablissementet, hvis det kunde være en Betyggelse for Byraadet.

M i k a e l J o h a n s e n var forbavset over, at det netop skulde være Hr. Filtenborg, der kom med Forslaget, og over, at man nu, da alt muligt var ordnet mod Syd, vilde benytte Branden som

Lejlighed til at tage det eneste, den nordre Bydel havde. Der kunde nok arrangeres Koncerter, og man var jo blevet enig om at beholde Musikken til Udstillingen var ovre. Han vilde foreslaa, at man overlod til Udvalget, om Beløbet til Musik skulde bruges eller ej.

Filtenborg maatte oprigtigt beklage, at den fortræffelige Pavillon var brændt; men det kunde ikke nytte at opføre Indtægter, der aldrig vilde komme. Det forbavsede ham at se opført en Indtægt af 9000 Kr. ved Billetsalg, da der sidste Aar kun var indkommet henimod 5000 Kr. Da Indtægterne altsaa ikke kunde komme frem, syntes han, Udgifterne skulde følge efter. Hvis Forholdene udviklede sig, saa det kunde lade sig gøre, havde han intet imod, at der vedblivende blev afholdt Koncerter i »Vennelyst«.

Nørgaard fandt Hr. Filtenborgs Forslag meget naturligt. Man kunde ikke opføre Summer, der ikke var til Stede, saa det forbavsede ham, at Udvalget ikke selv var kommet med en anden Postering. Maaske kunde der nok tænkes en Ordning, hvorefter der skiftevis kunde afholdes Koncerter i Riis og Marselisborg Skove. Han maatte protestere imod, at nogen havde til Hensigt at forfordele den nordlige Bydel; men naar Hr. Mikael Johansen havde en Anskuelse, var det altid, som om den hele By mente det samme.

Harald Jensen kunde meddele, at Udvalget ikke var fremkommet med Ændringsforslag, fordi det ikke var saa lige til straks at se, hvorledes Forholdene skulde ordnes, og fordi der intet kunde ske ved at lade Posterne blive staaende. Antagelig kunde Udvalget snart fremkomme med Forslag til en Ordning. Man fandt maaske paa en Maade, hvorved Koncerterne vedblivende kunde

afholdes. De var jo fra først tænkt afholdt i Haven, saaledes at de kunde overværes af store Masser. Hvis man fik en heldig Sommer, kunde man derfor nok paaregne en Indtægt, men hvor stor eller lille, den vilde blive, kunde naturligvis ingen sige. Budgettet burde blive staaende. At borttage det vilde være det samme som at sige til Udvalget, at der intet skulde gøres deroppe.

Mik'ael Johansen maatte protestere mod Hr. Nørgaards Insinuation. Han havde aldrig sagt, at hele Byen mente det samme som han, saa Hr. Nørgaards Udtalelse var en aldeles ubevist Paastand. Hvis Sommeren blev nogenlunde varm, kunde Koncerterne godt holdes ude, og Værten havde ment, at der intet kunde være i Vejen for Servering med Øl, Sodavand eller lignende i det fri.

Magnus Nielsen ansaa det for rigtigst, at Udvalget fremkom med et mindre Budget. Der havde været Tid nok til at komme med Ændringer. »Vennelyst« skulde ikke tilsidesættes, men kunde nok nøjes med nogle Tusinder til Musik 2 à 3 Gange om Ugen.

Filtenborg bemærkede, at der for de opførte 600 Kr. til Vedligeholdelse af Pavillonen kunde gøres ikke saa ganske lidt. Han vilde gerne gaa med til ved en Efterbevilling at yde noget til Musik; men de nu opførte Beløb dertil burde stryges,

Jul. Andersen gjorde gældende, at den Art Budgetter altid vilde have noget upaalideligt over sig, da de var afhængige af Vejret. Differencen vilde blive ca. 2500 Kr., og den Sum kunde da ikke gribe stærkt ind, særlig da det til enhver Tid laa i Byraadets Haand at afgøre, hvad Pengene skulde bruges til. Hvis det blev godt Vejr, kunde man sikkert regne med Indtægt baade af Billetsalg

og Restauration. Vilde den nuværende Vært ikke blive, fik man nok en anden. Til dagligt Brug havde Værten ikke nødig at have noget stort Service, og skulde der afholdes større Fester, maatte han indrette sig et Telt eller finde sig i, at andre tog Affære.

Nørgaard vilde efter Konference med de øvrige Medlemmer af Budgetudvalget foreslaa, at Posten for ekstraordinære Udgifter blev forhøjet til 14000 Kr., hvoraf der saa kunde benyttes et Beløb paa 3000 Kr. til Musik.

Mikael Johansen vilde, hvis Sagen skulde ordnes paa den Maade, foreslaa Posten for ekstraordinære Udgifter forhøjet til 16000 Kr. »Vennelyst« var længe blevet vanrøgtet og vilde helt komme i Miskredit, hvis der slet intet skulde gøres. Maaske kunde Musikken saa ogsaa af og til spille i Skovene.

Simonsen vilde nødig være med til at betale Musik for Skovværterne, saa skulde der gives kommunal Musik i Skovene, maatte Lejen af Pavillonerne der sættes betydeligt op.

Magnus Nielsen kunde godt støtte Hr. Mikael Johansens Forslag, hvis Meningen da ikke var at anvende de 6000 Kr. plus Billetsalg og Lejeindtægt til Musikken.

Filtenborg vilde anbefale Hr. Nørgaards Forslag om at forhøje Posten for de uforudsete Udgifter til 14000 Kr. Saa kunde man afvente Udvalgets Forslag og faa et rigtigt Budget. Det var ikke rigtigt, naar Hr. Jul. Andersen kun talte om ca. 2500 Kr., for hvis Indtægten ikke indkom, vilde man komme til at tage af Formuen.

Jakob Jensen henstillede, at man fulgte Hr. Nørgaards Forslag. Sagen kunde ordnes paa mange Maader, og Befolkningen vilde sikkert

hellere have enkelte gode Koncerter. Naar der sidste Sommer var fin Musik, var der godt Besøg, hvorimod Besøget til daglig ikke var overvældende.

L o t t r u p mindede om, hvad han tidligere havde oplyst, at det omtrent vilde være lige dyrt, enten man holdt Koncerter 4 eller 6 Gange om Ugen, da Musikerne ikke kunde tage Engagement andre Steder. Det vilde derfor være vanskeligt for Udvalget at arrangere Koncerter enkelte Aftener. Han vilde tilraade, at man lod Budgettet staa, saa kunde Udvalget komme med Indstilling i Retning af det, Hr. Nørgaard pegede paa.

J u l . A n d e r s e n kunde tiltræde Hr. Lottrups Forslag. Det vilde være vanskeligt at lade Orkesteret skifte mellem »Vennelyst« og Skovene. Her maatte man enten holde paa noget ordentligt eller slet intet.

M o u s t e n syntes ikke, det var nogen Nytte til at vedtage de 6000 Kr., da Hr. Jul. Andersen jo holdt paa alt eller intet.

Vedtoges. Samtidig vedtoges det at forhøje Kontoen for uforudsete Udgifter med 6000 Kr.

Ad Konto XIX. 3. Forslag fra J. C. Petersen om, at den under Post XIX, 3 antydede Forudsætning udgaar af Budgettet.

J. C. P e t e r s e n vilde helst have Bemærkningen fjernet eller erstattet med en Bemærkning om, at Teknisk Skole paa anden Maade skulde skaffe 500 Kr. Skolen kunde med allerstørste Lethed skaffe et langt større Aarsbidrag, da alle Stænder indrømmede, at den gjorde et stort, samfundsnyttigt Arbejde.

F o r m a n d e n gjorde opmærksom paa, at Aarsbidraget spillede en ganske ubetydelig Rolle i Sammenligning med de Summer, Skolen arbejdede med.

Forkastedes.

Ad Konto XIX. 4. r. Forslag fra samme om, at Teksten under Post XIX. 4. r. kommer til at lyde saaledes: »Fælleskontoret for Velgørenhed.«
Vedtoges.

Ad Konto XX. 3. Forslag fra Udvalget for Bygninger og Inventar om, at der under Post XX 3. optages 3000 Kr. til Stenbolværk ved Aaens nordre Side ud for Sandkisterne. Post XX 3 a foreslaas forhøjet ekstraordinært til 4000 Kr.

Vedtoges.

Ad Konto XX. 3. Forslag fra samme Udvalg om, at det under Post XX 3 opførte Beløb af 1000 Kr. til Foranstaltninger til Bortfjernelse af Tang opføres under Udgiftskonto VIII. 6.

Vedtoges.

Domkirkens Budget. Forslag fra Inspektionen for Domkirken om, at Beløbet under Udgiftspost 8 paa Domkirkens Budget maa blive forhøjet fra 1600 Kr. til 2600 Kr., idet et Beløb af 1000 Kr. vil medgaa i 1908 -09 til Fuldførelse af de paa-begyndte Opmaalingsarbejder.

Den øgede Udgift vil forhøje Ligningen paa Menigheden med 2 Øre pr. 100 Kr. Skatteindtægt.
Vedtoges.

Ad Konto III. d. 3. Forslag fra Budgetudvalget om, at der i Henhold til foreliggende Byraadsbeslutning opføres under Post III. d. 3. et Løntillæg af 180 Kr. til Fodfolkskasernens Portner.
Vedtoges.

Ad Konto III. e. Forslag fra samme Udvalg om, at der fra Vandværkets Konto, III. e., opføres 1200 Kr. til Maskinassistenterne og Fyrbøderne for Arbejde paa Søn- og Helligdage.

Vedtoges.

Ad Konto III f. Forslag fra Fabrikant Lottrup om, at Værkmesteren paa Elektricitetsværket op-

føres under 5. Lønklasse i Stedet for under 6., iøvrigt saaledes, at han som hidtil har samme Pengeløn som Kabelmesteren, men sin Bolig m. m. mere end denne.

Forslaget toges tilbage af Forslagsstilleren.

Ad Konto III. f. 1. p. Forslag fra Udvalget for Belysningsvæsenet om, at der under Post III. f. 1. p. opføres 1000 Kr., Løn til Badeopsyn ved den Badeanstalt, der er besluttet opført.

Vedtoges.

Forslag fra Fabrikant Lottrup om, at Gasværksskassereren opføres under 3. i Stedet for under 4. Lønklasse.

Lottrup hævde, at Kassereren var en vel-tjent Mand, der burde sættes i en højere Klasse end foreslaaet ved Regulativet.

Samuelsen kunde oplyse, at det var efter Overenskomst, at Lønudvalget havde stillet Kassereren i 4. Lønklasse.

Lottrup erindrede om, at der i Fjor var lovet Kassereren en Lønforhøjelse, saa det var for lidt kun at give ham Udsigt til at stige 100 Kr.

Toges tilbage af Forslagsstilleren.

Ad Konto III. g. 1. Forslag fra Folketingsmand Samuelsen om, at Ancienneteten for Kontorassistent N. C. Nielsen paa Belysningsvæsenets Kontor bliver berigtiget fra 20. Marts 02 til 20. Marts 01, hvad der dog ikke faar Indflydelse paa Budgettet

Vedtoges.

Ad Konto III. g. 1. a. 8. Forslag fra Udvalget for Belysningsvæsenet om, at der under Post III. g. 1. a. 8. bliver opført Løn til en 5. Inkasator, nemlig til den Mand, der bliver at ansætte fra 1. April d. A. til at tømme Automatgasmaalere. Han bliver at opføre i Lønregulativet under

samme Lønklasse som Gasværkets øvrige Inkasatorer. Den paa Budgettet under denne Konto allerede opførte Post, 1200 Kr., udgaar.

Vedtoges.

Ad Konto III. g. 2. a. Forslag fra Udvalget for Belysningsvæsenet om, at Post III. g. 2. a. nedsættes med 24,220 Kr., nemlig til 16 Kr. 60 Øre pr. Ton Kul i Stedet for 18 Kr.

Vedtoges.

Ad Konto III. h. Forslag fra Udvalget for det offentlige Slagtehus og fra Folketingsmand Samuelsen om, at Opsynsmand Johansen ved Pølsefabrikken faar Anciennetet fra $\frac{1}{4}$ 02 i Stedet for fra $\frac{1}{4}$ 05.

Vedtoges.

Ad Konto III. h. 1. h. Forslag fra Udvalget for det offentlige Slagtehus om, at Ugelønnen til hver af de under Post III. h. 1. h. opførte 2 fastlønnede Arbejdsmænd forhøjes fra 22 Kr. til 24 Kr. i Henhold til den med Arbejderne indgaaede Overenskomst. Posten forhøjes derved med 208 Kr.

Vedtoges.

Filtenborg udtalte, at det var første Gang, Budgettet for Kvægtorvet var taget med. Indtægten var ansat til 10,000 Kr., og Anlægssummen forrentede sig udmærket. Torvet medførte tillige stor indirekte Fordel for Kommunen, og Aarhus var ved dets Hjælp nu omtrent den største Eksportby i Jylland. Det var store Summer, der omsattes derude, over 100,000 Kr. om Ugen, og der var Udsigt til stadig Udvikling. Udvalget havde tænkt at lønne Slagtehusinspektøren med 300 Kr. for at føre Tilsyn med Torvet, men Inspektøren vilde hellere renoncere paa denne Indtægt, hvis den ikke kunde blive indstillet enstemmig, saa Udvalget frafaldt Forslaget.

Jakob Jensen ansaa Hr. Filtenborgs Tale for udmærket skikket til at skaffet Paaløb om Nedsættelse af Lejeafgiften. Antagelig var dette dog ikke Hr. Filtenborgs Mening. Skønt man ikke kunde sige, at den opførte Indtægt af 10,000 Kr. var ude i det blaa, saa maatte det dog erindres, at den ligesom Indtægten af »Vennelyst« kun var anslaaet. Ganske vist var det glædeligt, at Om-sætningen var stor, men man havde ingen Sikkerhed for, at Byen høstede nogen Fordel deraf. Kød-priserne var i ethvert Fald ikke blevet sat ned.

Formanden gjorde opmærksom paa, at Diskussionen laa udenfor Dagsordenen.

Filtenborg troede ikke at have fremhævet Kvægtorvets Betydning for stærkt. Indtægten var ganske vist anslaaet, men den var i Overensstemmelse med de hidtidige Indtægter, saa den skulde nok komme ind.

Udgiftskonto II. forhøjedes altsaa med 1000 Kr., Konto V. med 2500 Kr., Konto VI. med 4283 Kr. 38 Øre, Konto VII. med 600 Kr., Konto VII. med 700 Kr., Konto X. med 100 Kr., Konto XII. med 200 Kr., medens Udgiftskonto XIV. nedsattes med 2625 Kr., i hvilken Anledning Konto XX. 6 forhøjedes med 6000 Kr.

Konto XX. 3 forhøjedes med 3000 Kr., medens der fra denne Konto overføres til Konto VIII. 1000 Kr., Indtægtskonto III. d. 3. nedsattes med 180 Kr., Konto III. e. med 1200 Kr., Konto III. f. med 1000 Kr., hvorimod Konto III. g. forhøjedes med 24,020 Kr., Konto III. h. nedsattes med 8 Kr.

Ellers vedtoges Budgettet, der blev gennemgaaet Post for Post, i den Skikkelse, hvori det i

Udkast forelaa fra Budgetudvalget, og det Beløb, der efter Hovedligningen vil være at ligne paa Formue og Lejlighed, kommer da til at udgøre 1,116,306 Kr. 34 Øre.

Da imidlertid de opførte Skatters samlede Beløb er 482,204 Kr. 00 Øre større end det Skattebeløb, som var udskrevet i noget af Aarene 1901—1903 (naar der fra det da udskrevne drages det senest fastsatte Statstilskud), vil Raadet dog endnu i senere Møde have at afstemme om Skatternes Udskrivning, saaledes som foreskrevet i § 34 i Lov af 15. Maj 1903 om Ændringer i og Tillæg til de tidligere Regler for den kommunale Beskatning samt om Statstilskud til Kommunerne.

4. (J. Nr. 2—07.) Indenrigsministeriets Approbation paa **Købekontrakterne** med Murmester N. P. Knudsen m. fl. Tømremester S. Nielsen, Murmester J. C. Petersen og Murerne M. og A. P. Andersen.

Til Efterretning.

5. (J. Nr. 465—07.) Sundhedskommissionens Beretning om det af samme udøvede **Tilsyn med Plejebørn** i 1907.

Til Efterretning.

6. (J. Nr. 219—07.) Indstilling fra Udvalget angaaende Udryddelse af **Rotter** om, at der bevilges et Beløb af indtil 1000 Kr. til Forsøg med Udsætning af »Ratin«.

Vedtoges.

7. (J. Nr. 540—07.) Indstilling fra Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse om en Ændring i Byggelinien for **Nørregade** ud for Ejendommen Nr. 38.

Magnus Nielsen forudsatte, at Byggelinien ikke blev saa uskøn som paa Papiret.

Nørgaard skulde indrømme, at den ikke

saa godt ud, men han var overbevist om, at der ikke vilde blive lagt Mærke dertil, naar den blev udført.

Vedtoges.

8. (J. Nr. 541—07.) Besværing fra Ejeren fra Ejendommen Nr. 30 c paa Strandvejen over det paa-tænkte Byggeforetagende, »Skansepalæet«, Syd for hans Ejendom.

Det vedtoges at svare, at denne Sag er Kommunen uvedkommende,

9. (J. Nr. 22—07.) **Købekontrakt** med Murmester J. Chr. Jensen ang. en Villaparcél ved Dalgas-avenue stor 3300 □ Al à 3 Kr.

Godkendtes.

